

Книга Даниїла — номер п'ятдесят сім

Розкриття пророчих таємниць Одкровення: подорож через пророцтва кінця часів

Jeff Pippenger

2024-01-21

Усі пророки говорять про кінець світу, і всі пророцтва сходяться та завершуються в книзі Об'явлення. У книзі Об'явлення продовжується та сама лінія, що й у книзі Даниїла, адже вони — одна й та сама книга. Усі ці пророчі принципи були чітко викладені в попередніх статтях. У книзі Об'явлення ми дізнаємося, що незадовго до завершення часу випробування запечатане пророцтво розкривається. Ці статті викладають пророчі елементи, пов'язані зі звісткою в книзі Об'явлення, яка нині розкривається. Ця звістка не є однією-єдиною пророчою істиною, і кожен елемент звістки, яка розкривається, належить до Об'явлення Ісуса Христа.

Послання розпечатують безпосередньо перед завершенням випробувального часу, коли «час близько». Книги Даниїла та Об'явлення у поєднанні з коментарем із творів Духа Пророцтва дуже конкретні щодо процесу, пов'язаного зі зняттям печаток із пророчого послання. Саме Лев із племені Юдиного здійснює зняття печаток, і, роблячи це, він застосовує структурований спосіб подання послання. Він отримує послання від Отця, який представлений як той, хто тримає Біблію, запечатану сімома печатками. Лев із племені Юдиного, який також є коренем Давидовим і Агнцем, що був заколений, бере книгу від Отця й знімає печаті.

Тоді Ісус передає послання Гавриїлові, який разом з іншими ангелами передає його пророкові; той записує послання і надсилає його церквам. Коли настає час зняти печатку із пророчого послання, його відкриття породжує трьохетапний процес випробування, який випробовує тих у церквах, що є адресатами написаного пророком, і, залежно від індивідуальної реакції цих членів церков, вони визначають, до якого з двох класів належать. Ті, хто приймає примноження знання, яке приносить розпечатане послання, називаються «мудрими», а тих, хто не приймає, Даниїл називає «нечестивими», а Матвій — «нерозумними».

Усі ці чинники, пов'язані зі зняттям печатки з останньої пророчої таємниці, розглядаються і підкреслюються в дев'ятому вірші сімнадцятого розділу Одкровення, адже там окреслено аспект Одкровення Ісуса Христа, який випробує два класи поклонників. Він робить це, вказуючи, що саме «мудрі» зрозуміють звістку, що йде після застереження цього вірша.

Тут розум, що має мудрість. Сім голів — це сім гір, на яких сидить жінка. І є сім царів: п'ятеро впали, один є, а інший ще не прийшов; і коли прийде, має залишитися на короткий час. А звір, що був і якого немає, — сам він восьмий, він із семи, і йде на погибель. Об'явлення 17:9–11.

«Розум, що має мудрість», — це розум «мудрих». «Мудрі» розуміють примноження знань, і те примноження знань, яке представлено відразу після пророчого орієнтира, що вказує на істину, яка буде зрозуміла для мудрих і відкинута нечестивими, є істиною, пов'язаною з царствами біблійного пророцтва, викладеною в наступних віршах. Ті вірші являють собою останню ілюстрацію царств біблійного пророцтва, і те, що розкривається в останні дні, полягає в тому, що ті вісім царств також були представлені в першій ілюстрації царств біблійного пророцтва у другому розділі книги Даниїла.

Одкровення істини підтверджує обмежене розуміння царств біблійного пророцтва, що становило одну з «коштовностей» Міллера, але воно засяло вдсятеро яскравіше, бо містить набагато більше істини, ніж мілерити розуміли зі свого обмеженого історичного становища, і воно означає випробування, на що вказує число «десять», а також попереджувальний маяк вступного застереження: «Тут розум, що має мудрість», пророчо витлумаченого так: наступна істина випробує церкви, яким буде надіслано звістку, що розкривається безпосередньо перед закриттям випробувального часу.

В Одкровенні сімнадцятому Івана було перенесено у пустелю тисячі двохсот шістдесяті років папської темряви. Його було поміщено на самий кінець того періоду — у 1798 році, що є тим самим історичним періодом, у який його було поміщено в Одкровенні тринадцятому.

І я став на піску морському і побачив звіра, що піднявся з моря, який мав сім голів і десять рогів, і на його рогах — десять корон, а на його головах — ім'я богохульства. Об'явлення 13:1.

"Пісок моря" символізує 1798 рік, бо це історична перспектива, з якої Іванові було показано папство (звір із моря) як те, що вже відбулося, а Сполучені Штати (звір із землі) — як такі, що постають і зрештою заговорять, як дракон, коли невдовзі буде запроваджений недільний закон. Тоді земний звір змусить світ прийняти "образ звіра", який говоритиме й запровадить недільне законодавство по всьому світу.

"У той час, коли папство, позбавлене своєї сили, було змушене припинити переслідування, Іван узрів нову силу, що піднімалася, щоб підхопити голос дракона й продовжити ту саму жорстоку й богохульну справу. Ця сила, остання, якій належить вести війну проти церкви та Божого закону, представлена звіром із ягнячими рогами. Звірі, що передували йому, піднімалися з моря; але цей піднявся із землі, що означало мирне постання нації, яку він символізував — Сполучені Штати." Signs of the Times, 8 лютого 1910 року.

Івана приводять до того самого оглядового пункту історії, щоб отримати остаточне представлення царств біблійного пророцтва в сімнадцятому розділі. Стоячи на тому оглядовому пункті, йому представляють царства. Спершу його повідомляють, що звір контролює і церкву, і державу, бо вона сидить не лише на семи головах, а й на семи горах. Те, що велика блудниця сидить, вказує, що саме вона їде верхи на звірі, а хто їде верхи на звірі, той і контролює звіра.

А жінка, яку ти бачив, є тим великим містом, що панує над царями землі. Об'явлення 17:18.

Слово "reigneth" означає тримати та правити над. Вершник править звіром, тримаючи поводи. Папство править над сімома головами, а також над сімома горами. У другому розділі книги Даниїла Даниїл повідомляє Навуходоносора, що він є "головою" із золота. У сьомому розділі книги Ісаї "голова" — це також цар, капітолій або царство.

Бо головою Сирії є Дамаск, а головою Дамаска — Рецін; і протягом шістдесяти п'яти років Єфрем буде розбитий, так що не стане народом. А головою Єфрема є Самарія, а головою Самарії — син Ремалії. Якщо не повірите, то певно не встоїте. Ісаї 7:7, 8.

Папство, яке є жінкою, що сидить на звірі, панує над усіма царями землі. Ті царі представлені як «десять царів», які є силою дракона останніх днів. Це ті царі, з якими блудниця Тиру чинить блуд. Тих «десять царів» змусили визнати владу папства, але провідним царем серед тих десяти є Сполучені Штати. Тому Сполучені Штати також представлені Ахавом, царем десяти північних царств Ізраїлю. Число «сім» означає «повноту», і коли папство зображують як таке, що царює над царями землі, воно також царює над десятьма царями, і вона сидить на семи головах.

Тут розум, що має мудрість, бо мудрі останніх днів застосовують методологію «рядок за рядком» і визнають, що кожен із символів державності, над якою панує блудниця, вказує на ту саму істину. Вона також панує над сімома горами, і міллеріти вважали «гору» в біблійному пророцтві символом царства, але також визнавали, що символи мають більше ніж одне значення.

Гори також є символом Церкви. «Славна свята гора» у Святому Письмі символізує Божу Церкву.

Слово, яке бачив Ісаї, син Амоса, про Юду та Єрусалим. І буде в останні дні: гора Господнього дому буде утверджена на вершині гір і піднесена над пагорбами, і всі народи потечуть до неї. І багато народів піде та скаже: Ходімо, зіймімо на гору Господню, до дому Бога Якова; і Він навчить нас Своїх шляхів, і ми ходитимемо Його стежками, бо із Сіону вийде Закон, а слово Господнє — із Єрусалиму. Ісаї 2:1–3.

«Дім Господній» — це Його церква, і вона є «горою». Велика блудниця сидить на семи горах, що вказує на те, що вона панує над усіма церквами, так само як і над усіма царями. Вона має владу над усіма церквами та всіма державами в усьому світі.

Видіння, яке Ісаї називає тим, що прийшло до нього «щодо Юди та Єрусалима», яке ми щойно цитували, продовжується, і далі, у четвертому розділі, це все ще той самий уривок; і, за словами Ісаї, це «той самий день», коли люди кажуть: «Ходімо, і зійдемо на гору Господню, до дому Бога Якова». У той самий період часу згадуються «сім жінок».

І того дня семеро жінок ухопляться за одного чоловіка й скажуть: Своїм хлібом будемо харчуватися і своїм одягом будемо вдягатися; тільки нехай будемо зватися твоїм ім'ям, щоб зняти з нас нашу ганьбу. Того дня парость Господня буде прекрасна й славна, а плід

землі — величний і вродливий для уцілілих з Ізраїля. І буде: хто залишиться на Сіоні та хто позостанеться в Єрусалимі, буде названий святим — кожен, хто записаний до живих у Єрусалимі, коли Господь обмиє нечистоту дочок Сіону і очистить кров Єрусалима із середини його духом суду і духом палення. І Господь створить над кожною оселею гори Сіон і над її зібраннями хмару й дим удень, а сяйво полум'яного вогню вночі; бо над усією славою буде покров. І буде шатро за тінь удень від спеки, і за місце притулку, і за сховок від бурі та дощу. Ісаїя 4:1-6.

«День», який є предметом видіння Ісаї, — це «година» великого землетрусу з одинадцятого розділу книги Об'явлення. Мудрі, які прийняли напоумлення «повернутися» після розчарування 18 липня 2020 року, виконали вимоги двадцять шостого розділу книги Левіт і були зібрані першим пророцтвом Єзекіїля, запечатуються, коли приймають другу звістку Єзекіїля про чотири вітри ісламу. Тоді їх підносять у небо як знамено, і інші Божі діти у Вавилоні починають відгукуватися на заклик вийти з Вавилону, який починається із землетрусу — недільного закону, що невдовзі настане. Інша Божа отара чує звістку вийти з Вавилону, і вони проголошують: «Ходімо, і зйдімо на гору Господню, до дому Бога Якова».

У тій "годині" велика блудниця починає співати свої пісні й чинити блуд із царями землі. Ті, хто не записані в книзі життя Агнця, йдуть за блудницею, і їхні церкви підпадають під її владу. Ті церкви у пророка Ісаї представлені як "сім жінок". Ті "сім жінок" — це "сім гір", над якими папство пануватиме, тоді як Сполучені Штати примусять увесь світ встановити образ звіра, який і говоритиме, і змусить усіх прийняти знак папської влади.

Ті «сім жінок ухопляться за одного чоловіка», і той «чоловік» — це «чоловік», якого Павло називає «людиною гріха». У той період випробування ті, хто залишаться «в Єрусалимі, будуть названі святими, кожен, хто записаний серед живих у Єрусалимі». Божий народ — це ті, у той період часу, чиї імена записані в книзі життя, книзі Агнця, заколеного від заснування світу. Інший клас, що хапається за «людину гріха», — це ті, про яких ідеться в тринадцятому розділі Об'явлення, які поклоняються людині гріха.

І всі, хто живе на землі, поклонятимуться йому, ті, чиї імена не записані у книзі життя Агнця, заколеного від закладин світу. Хто має вухо, хай чує. Об'явлення 13:8, 9.

«Година» великого землетрусу, тобто криза недільного закону, є завершенням слідчого суду, а сам суд ґрунтується на тому, чи знайдено твоє ім'я вписаним у Книгу життя, чи ні; отже, у той час дві групи, визначені своїм стосунком до Книги життя, позначають самі завершальні сцени суду. Ті, хто тримаються «людини гріха», проголошують, що будуть «їсти» свій «власний хліб і носити» свій «власний одяг», але їхнє головне бажання — «називатися твоїм ім'ям».

Вони збережуть власне віровчення (їстимуть свій хліб) і збережуть свою конфесійну належність (своє вбрання), але приймуть ім'я «людини гріха». Ім'я «людини гріха» — «catholic», що означає «універсальний». Ті, хто ухоплюється за «людину гріха», бажають стати частиною «універсальної церкви», тобто Католицької церкви. Вони прагнуть цього зв'язку, щоб «зняти» свою «ганьбу».

«Докір» стосується двох важливих складових звіра, який панує над усіма церквами та всіма народами в останні дні. В «годину великого землетрусу» в одинадцятому розділі Об'явлення «третє горе приходить швидко». «Третє горе» — це іслам. В «годину великого землетрусу» в одинадцятому розділі Об'явлення лунає сьома сурма. Сьома сурма — це іслам. Іслам завдає удару в «годину великого землетрусу», бо всі сурми є пророчими засобами, які Бог використовував для суду над примусовим недільним богослужінням протягом усієї світової історії.

Коли буде спричинена «національна руїна» Сполучених Штатів під час недільного закону, що невдовзі буде запроваджений, «народи розгніваються». Саме іслам гнівить народи у біблійному пророцтві, як це засвідчує перша згадка про іслам у Книзі Буття.

І Ангел Господній сказав їй: Ось ти вагітна, і народиш сина, і назвеш його Ізмаїлом, бо Господь почув твоє страждання. Він буде дикою людиною; рука його буде проти всіх, і рука всіх — проти нього; і житиме він перед обличчям усіх своїх братів. Буття 16:11, 12.

«Ганьба» останніх днів — це релігія ісламу. Церкви й народи світу підпадуть під владу Нового світового порядку ООН, яким керуватиме Католицька церква. Папа сяде на чолі єдиної світової системи, так само як Костянтин надав папству його престол у 330 році. Народи дійдуть висновку, що впоратися з війною, яку іслам веде проти людства, можна лише спільними зусиллями; це вимагатиме підпорядкування певному моральному авторитету, і Сполучені Штати наполягатимуть, що таким є Римська церква. Так само, як Юстиніан надав Католицькій церкві велику владу в 533 році, історія повториться. Сполучені Штати силою свого військового потенціалу примусять світ підкоритися, як Хлодвіг зробив це для Католицької церкви у 496 році. Історія другого вірша тринадцятого розділу Об'явлення повториться.

І звір, якого я бачив, був подібний до леопарда, і ноги його — як ноги ведмеда, а уста його — як уста лева; і дракон дав йому свою силу, і престол свій, і велику владу. Об'явлення 13:2.

Коли образ буде встановлено, тоді царі землі, розгнівані атаками ісламу, зрозуміють, що всезагальний «осуд» проти ісламу, який використали, щоб створити всесвітній образ звіра, не був тим «осудом», який насправді турбував «людину гріха» (Єзавель). Запізно світ дізнається, що Єзавель зовсім не переймається ісламом, а що її серце прагне вбити Іллю, як Іродіада вбила Івана Хрестителя.

«Розум, що має мудрість», — це «розум мудрих», а «мудрі» — це ті, хто розуміють «помноження знань», яке виникає, коли Лев із племені Юдиного розпечатує Об'явлення Ісуса Христа, незадовго до закриття часу випробування.

І він каже мені: Не запечатууй слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Неправедний нехай і далі чинить неправду; і нечистий нехай і далі скверниться; і праведний нехай і далі чинить праведність; і святий нехай і далі освячується. Об'явлення 22:10–11.

«Сім голів — це сім гір, на яких сидить жінка» виражає істину, що папство правитиме і над церквою, і над державою. Символи можуть мати не одне значення, і їх слід визначати та розуміти за контекстом уривку, де ці символи подані. Постає аргумент, що вірш ототожнює голови з горами, тож яке було б обґрунтування для розмежування між головами (державна влада) та горами (церковна влада)? Це розмежування встановлюється у сьомому й восьмому розділах книги Даниїла. У сьомому розділі і язичницький Рим, і папський Рим позначені як «відмінні» від звірів, що їм передували.

Коли сьомий розділ накладають на восьмий (рядок на рядок), ми знаходимо у восьмому розділі малий ріг Риму, що коливається між чоловіком і жінкою, чоловіком і жінкою. Один символ (малий ріг), який представляє дві влади. У тих розділах ріг — це царство, а царство — це також голова. У восьмому розділі малий ріг представляє два царства, четверте й п'яте царство біблійного пророцтва. Малий ріг символічно представляє два царства, і ці два царства — це царства, що визначають союз церкви й держави. Сім голів, які також є сімома горами, представляють два царства, і одне царство — це церковна влада, а друге — державна влада.

У другому розділі книги Даниїла є ще одне свідчення цього пророчого символізму, бо там останнє царство, яке міллеріти розуміли як четверте царство Риму, зображене залізом і глиною. Залізо й глина поєднані, хоча насправді залізо не змішується з глиною. Однак, коли сестра Вайт коментує «залізо й глину», вона визначає це символом церковництва та державництва, як це представлено малим рогом восьмого розділу і головами сімнадцятого розділу Об'явлення, які також є горами.

Ми дійшли часу, коли святу Божу справу символізують стопи образу, в яких залізо змішане з тванистою глиною. У Бога є народ, народ вибраний, розсудливість якого має бути освячена, який не повинен осквернитися, накладаючи на підвалину дерево, сіно та солону. Кожна душа, вірна Божим заповідям, побачить, що відмінною ознакою нашої віри є субота сьомого дня. Якби уряд шанував суботу, як Бог заповів, він стояв би в Божій силі та на захисті віри, раз переданої святим. Та державні діячі підтримуватимуть фальшиву суботу і змішають свою релігійну віру з дотриманням цього витвору папства, ставлячи її вище за суботу, яку Господь освятив і благословив, відділивши її для людини, щоб людина зберігала її святою, як знамення між Ним і Його народом на тисячу поколінь. Змішання церковної та державної влади представлено залізом і глиною. Цей союз послаблює всю силу церков. Наділення церкви владою держави принесе лихі наслідки. Люди майже перейшли межу Божого довготерпіння. Вони вклали свої сили в політику й об'єдналися з папством. Але настане час, коли Бог покарає тих, хто зневажив Його закон, і їхнє лихе діло обернеться проти них самих. Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 4, с. 1168, 1169.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

У сцені, що зображує діло Христа за нас і зятяте обвинувачення сатани проти нас, Йошуа постає як первосвященик і клопочеться за Божий народ, що зберігає заповіді. Водночас сатана виставляє Божий народ великими грішниками й подає перед Богом

перелік гріхів, до вчинення яких він спокушав їх протягом усього їхнього життя, і наполягає, щоб за їхні переступи їх було віддано в його руки на знищення. Він вимагає, щоб ангели-служителі не захищали їх від змови зла. Він переповнений гнівом, бо не може зв'язати Божий народ у снопи разом зі світом, щоб вони виявили йому повну відданість. Царі, правителі й намісники наклали на себе тавро антихриста й зображені як дракон, що йде воювати зі святими — з тими, хто зберігає Божі заповіді й має віру Ісуса. У своїй ворожнечі проти Божого народу вони виявляють себе також винними у виборі Вававви замість Христа.

"Бог має спір зі світом. Коли сяде суд і відкриють книги, Йому належить звести страшні рахунки, що вже тепер примусили б світ боятися й тремтіти, якби люди не були осліплені та зачакловані сатанинськими звабленнями й обманами. Бог покличе світ до відповіді за смерть Свого Єдинородного Сина, якого, по суті, світ знову розіп'яв і прилюдно осоромив у переслідуванні Його народу. Світ відкинув Христа в особі Його святих, відкинув Його вістки, відкидаючи вістки пророків, апостолів і посланців. Вони відкинули тих, хто був співпрацівниками Христа, і за це їм доведеться дати звіт." Свідчення для служителів, 38, 39.